

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការជួលដីនេសាទទឹកសាប

និងសម្បទ្រព្យអោយធ្វើអាជីវកម្ម

ក្រមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី

អនុក្រឹត្យ/២៦ អនក្រ/០៩ ឧសភា ១៩៨៩/ស្តីពី ការជួលដែននេសាទទឹកសាប និងសមុទ្រអោយធ្វើអាជីវកម្ម

ក្រមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី

- បានឃើញ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃរដ្ឋកម្ពុជា
- បានឃើញ ច្បាប់ស្តីអំពីអង្គការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់ក្រមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រីដែលប្រកាសអោយប្រើដោយក្រឹត្យលេខ ០៣ ក្រ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៨២
- បានឃើញ ក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ០៧ក្រច ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៨២ ស្តីពីសមត្ថកិច្ច និងនីតិវិធីនៃការធ្វើច្បាប់ និងបទបញ្ជា.
- បានឃើញ ក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ៣៣ក្រច ចុះថ្ងៃទី៩ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៨៧ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងវិស័យ ជលផល.
- តាមសំណើរបស់ក្រសួងកសិកម្ម.

សំរេច

មាត្រា១: ការជួលដែននេសាទទឹកសាបនិងសមុទ្រ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម:

១. ការជួលឡូត៍នេសាទត្រូវអនុវត្តដោយការដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ។
 ២. ការជួលដែននេសាទដែលត្រូវការការអោយធ្វើនេសាទសិប្បកម្ម ត្រូវកំណត់យកតាមប្រភេទ និងទំហំឧបករណ៍នេសាទ ។
 ៣. ការជួលដែននេសាទសមុទ្រអោយធ្វើនេសាទដោយឧបករណ៍នេសាទ ដែលអាចអនុញ្ញាតអោយប្រើត្រូវកំណត់តាមប្រភេទ និងទំហំឧបករណ៍នេសាទ ឬតាមកំលាំងសេសនៃមធ្យោបាយនេសាទ ។
- ការជួលដែននេសាទនៅត្រង់ចំណុច២ និងចំណុច៣ ខាងលើនេះមិនអនុវត្តចំពោះការធ្វើនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារទេ ។

មាត្រា២: ប្រាក់ឈ្នួលដែននេសាទទឹកសាបនិងសមុទ្រ ត្រូវបានគិតរួមបញ្ចូលទាំងពន្ធអាជីវកម្មដែលមានចែងក្នុងក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ២៣ ក្រច ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ តែម្តង ។

នាយកដ្ឋាននិងការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងហើយនិងសាខា ឬការិយាល័យពន្ធខេត្ត ក្រុងត្រូវមាន ភារកិច្ចសហការគ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែកនេសាទ និងប្រាក់ពន្ធគ្រប់ប្រភេទពីអ្នកនេសាទទាំងអស់តាមការកំណត់ របស់រដ្ឋលើកលែងតែអ្នកនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារ ។

មាត្រា៣: ក្រៅពីឡូត៍នេសាទដែលក្រសួងកសិកម្មបានទុកអោយអង្គភាពនេសាទរបស់នាយកដ្ឋានជល ផល ឬការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្ម និងការសិក្សាស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេក ទេសខាងជលផល ឡូត៍នេសាទដែលនៅសល់ពីនេះត្រូវជួលអោយឯកជនធ្វើអាជីវកម្ម ដោយធ្វើការដេញ ថ្លៃជាសាធារណៈ ។

មាត្រា៤: ដើម្បីដេញថ្លៃនាយកដ្ឋានជលផលត្រូវធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹងជាសាធារណៈដោយបិទផ្សាយនៅ នាយកដ្ឋានជលផល ការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងមន្ទីរគណៈកម្មាធិការប្រជាជនខេត្ត ក្រុង ស្រុក ឬ ខណ្ឌ និងឃុំ ឬសង្កាត់ដែលជាប់ឡូត៍នេសាទអោយបានយ៉ាងតិច ៣០ថ្ងៃមុនពេលដេញថ្លៃហើយត្រូវ បញ្ជាក់:

- ទីតាំងឡូត៍នេសាទដែលត្រូវដេញថ្លៃ
- ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទដែលបានកំណត់ដាក់អោយដេញថ្លៃ
- ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្ន
- ទីកន្លែង និងពេលវេលាដែលត្រូវដេញថ្លៃ

មាត្រា៥: ការដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទ ត្រូវប្រព្រឹត្តទៅនៅមន្ទីរគណៈកម្មាធិការប្រជាជនខេត្ត ក្រុងហើយ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការចាត់ចែងរបស់គណៈកម្មការដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទដែលចាត់តាំងឡើងដោយប្រធាន គណៈកម្មាធិការប្រជាជនខេត្ត ក្រុងហើយដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម:

១. ប្រធានគណៈកម្មាធិការប្រជាជនខេត្ត ក្រុង សាមី ឬតំណាង ជាប្រធាន
២. ប្រធាននាយកដ្ឋានជលផល ឬតំណាង ជាអនុប្រធាន
៣. ប្រធានគណៈកម្មការផែនការខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក
៤. ប្រធានមន្ទីរហិរញ្ញវត្ថុខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក
៥. ប្រធានមន្ទីរកសិកម្មខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក
៦. ប្រធានធនាគារខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក

៧. ប្រធានសាខា ឬការិយាល័យពន្ធខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក

៨. ប្រធានការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក

មាត្រា ៦៖ ពលរដ្ឋកម្ពុជាគ្រប់រូបលើកលែងតែកម្មាភិបាល និងយោធិករដ្ឋ មានសិទ្ធិចូលដេញថ្លៃឡូត៍ នេសាទនៅខេត្ត ក្រុងណាក៏បាន។ អ្នកចង់ចូលដេញថ្លៃត្រូវដាក់ពាក្យសុំដេញថ្លៃធ្វើអាជីវកម្មឡូត៍នេសាទ យ៉ាងយឺតបំផុត ១០ថ្ងៃមុនពេលដេញថ្លៃនៅការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងដែលមានឡូត៍នេសាទដាក់ អោយដេញថ្លៃ។

ពាក្យសុំខាងលើនេះត្រូវមានសំណុំលិខិតភ្ជាប់ជាមួយដូចខាងក្រោម៖

១. ប្រវត្តិរូបសង្ខេបដែលត្រូវបានរដ្ឋអំណាចឃុំ ឬសង្កាត់បញ្ជាក់ទទួលស្គាល់។

២. កិច្ចសន្យាគោរពអោយបានត្រឹមត្រូវតាមបទបញ្ជាទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងសៀវភៅបន្ទុក និង ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតអោយធ្វើអាជីវកម្មក្នុងឡូត៍នេសាទ។

៣. បង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នចំនួនយ៉ាងតិច ១/៣ នៃថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដែលបានកំណត់ដាក់ អោយដេញថ្លៃ។

៤. កិច្ចសន្យាបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរអោយបានគ្រប់ចំនួន ២/៥ នៃថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដែលដេញបានយ៉ាងយឺត បំផុត ១៥ថ្ងៃក្រោយពេលដេញថ្លៃ។

៥. កិច្ចសន្យាសុខចិត្តប្រគល់ជូនរដ្ឋនូវប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នទាំងអស់ និងសុខចិត្តបង់ពិន័យជូនរដ្ឋស្មើ ៥០ភាគរយនៃប្រាក់លំអៀងរវាងថ្លៃដែលខ្លួនដេញបាន និងថ្លៃដែលដេញបានទាបជាងនៅលើកក្រោយ ក្នុងករណីដែលដេញបានហើយ៖

- មិនព្រមចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុដេញថ្លៃ។
 - មិនបានបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរ អោយបានគ្រប់ចំនួនក្នុងរយៈពេល ១៥ថ្ងៃក្រោយពេលដេញថ្លៃ។
 - ៦. កិច្ចសន្យាសុខចិត្តប្រគល់ជូនរដ្ឋទាំងអស់នូវប្រាក់ធានាស្ថាពរក្នុងករណីដែលខ្លួនមិនបានគោរពតាមកិច្ច សន្យា ឬបោះបង់ឡូត៍នេសាទចោលមុនពេលបញ្ចប់រដូវនេសាទទី ២ទោះក្នុងលក្ខខណ្ឌក៏ដោយ។
- ប្រធាននាយកដ្ឋានជលផល ឬតំណាងមានសិទ្ធិមិនអនុញ្ញាតអោយចូលដេញថ្លៃចំពោះជនណាដែល៖
- ធ្លាប់ដេញថ្លៃបានហើយ ហើយមិនគោរពតាមកិច្ចសន្យា។

- ធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តបទល្មើសជនជាតិ មានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរ ឬជាជនមិនរាងចាល ។

ពីរករណីខាងក្រោយនេះត្រូវកំណត់តែក្នុងរយៈពេលពីរដូវនេសាទក្នុងមករាពេលដេញថ្លៃប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា៧: ការដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទមួយលើកៗ ត្រូវបានកំណត់សំរាប់អោយធ្វើអាជីវកម្មនេសាទក្នុង រយៈពេលពីរដូវនេសាទជាប់គ្នា។ ការកំណត់ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទដែលដាក់អោយដេញ និងការអោយ ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទរបស់អ្នកដេញថ្លៃនៅពេលដេញថ្លៃ គឺជាថ្លៃជួលឡូត៍ផង និងថ្លៃពន្ធអាជីវកម្មផង សំរាប់អោយធ្វើអាជីវកម្មក្នុងមួយដូវនេសាទ គឺដូវនេសាទទី១ ហើយដូវនេសាទទី២ បន្ទាប់ក៏ត្រូវ អនុវត្តន៍ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដូចដូវនេសាទទី១ដែរ ។

មាត្រា៨: វិធីដេញថ្លៃត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម:

នៅពេលចាប់ផ្តើមការដេញថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទនីមួយៗ គណៈកម្មការដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៥ត្រូវ ពិនិត្យសំណុំលិខិតសុំចូលដេញថ្លៃ ហើយត្រូវប្រកាសឈ្មោះអ្នកដេញថ្លៃដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយចូល ដេញថ្លៃចំពោះជនណាដែលបានបំពេញសំណុំលិខិតគ្រប់គ្រាន់និងត្រឹមត្រូវ ព្រមទាំងប្រកាសទីតាំងឡូត៍ នេសាទដែលត្រូវដេញថ្លៃ និងថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដែលបានកំណត់ដាក់អោយដេញ។ វិធីដេញថ្លៃត្រូវអនុវត្តជា ពីរលើកដូចខាងក្រោម:

លើកទី១: ជនដែលមានសិទ្ធិចូលដេញថ្លៃ ត្រូវអោយថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដោយសរសេរជាលេខនិងលាយ លក្ខណ៍អក្សរក្នុងស្រោមសំបុត្របិទជិត ហើយជនណាហ៊ានអោយថ្លៃខ្ពស់ជាងថ្លៃឈ្នួលដែលបានកំណត់ ដាក់អោយដេញត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយចូលដេញថ្លៃលើកទី២។

លើកទី២: ការដេញថ្លៃត្រូវកំណត់ដោយអុជទៀនដែលអាចឆេះក្នុងរយៈពេលពី ៣នាទី ដល់ ៥នាទីក្នុង ទៀនមួយជាបន្តបន្ទាប់ហើយជនដែលមានសិទ្ធិចូលដេញថ្លៃ ត្រូវអោយថ្លៃផ្ទាល់មាត់ដោយឡើងថ្លៃមួយ យ៉ាងតិចបំផុតត្រឹម ៥.០០០៛០០ ចាប់ពីថ្លៃដែលខ្ពស់ជាងគេនៅលើកទី ១ ឡើងទៅ។

ក. ទៀនទី១: ជនដែលបានអោយថ្លៃ នៅមុនពេលទៀនទី ១ រលត់នោះត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយចូល ដេញថ្លៃនៅទៀនទី២ ។ ចំពោះជនដែលមិនបានអោយថ្លៃសោះត្រូវបញ្ឈប់មិនអោយចូលដេញថ្លៃនៅ ទៀនទី ២ ទៀតទេ ។

ខ. ទៀនទី២: ជនដែលបានអោយថ្លៃខ្ពស់ជាងគេនៅទៀនទី១នោះ អាចអនុញ្ញាតអោយចូលដេញថ្លៃនៅ ទៀនទី៣។ ចំពោះជនដែលមិនបានអោយថ្លៃសោះត្រូវបញ្ឈប់មិនអោយចូលដេញថ្លៃនៅទៀនទី៣ទៀត ទេ។

គ. ទៀនទី៣: ជនណាដែលហ៊ានអោយថ្លៃនៅមុនពេលទៀនរលត់ ខ្ពស់ជាងថ្លៃខ្ពស់ជាងគេនៅទៀនទី១ ទៀនទី២ និងខ្ពស់ជាងគេនៅទៀនទី៣ នោះគណៈកម្មការត្រូវប្រកាសថាជននោះដេញថ្លៃបានជាបណ្តោះ អាសន្ន ដើម្បីរង់ចាំការពិនិត្យ និងសំរេចពីក្រសួងកសិកម្ម។

ក្នុងករណីអោយថ្លៃជាប់មាត់គ្នានៅពេលទៀនទី៣រលត់ គណៈកម្មការត្រូវអោយដេញថ្លៃផ្ទាល់មាត់សារ ជាថ្មី ដោយចាប់ផ្តើមអុជទៀនទី១ ឡើងវិញ។ ក្នុងករណីនេះត្រូវអោយថ្លៃពីថ្លៃដែលជាប់មាត់គ្នានោះ ឡើងទៅ។

មាត្រា៩: ជនដែលត្រូវបានប្រកាសថាដេញថ្លៃបានជាបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរដោយគិត រួមទាំងប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នផង អោយបានគ្រប់ចំនួន ២/៥ នៃថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដែលដេញបាន។

ប្រាក់ធានាស្ថាពរនេះ សំរាប់ធានាលើការគោរពកិច្ចសន្យា ហើយអាចផ្ទេរប្រាក់នេះបង់ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ បង្កប់នៅចុងរដូវនេសាទទី២តែម្តង។

មាត្រា១០: គ្រប់សំណុំលិខិតសុំចូលដេញថ្លៃ និងកំណត់ហេតុនៃការដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទនីមួយៗព្រម ទាំងបង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរ ត្រូវបញ្ជូនទៅក្រសួងកសិកម្មជាបន្ទាន់ដើម្បីពិនិត្យនិងសំរេច។

ក្រសួងកសិកម្មត្រូវចេញសេចក្តីសំរេចក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុតត្រឹម ៤៥ថ្ងៃក្រោយពេលដេញថ្លៃ។

មាត្រា១១: ត្រូវទុកជាអសារឥតការគ្រប់ការដេញថ្លៃបាន ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម:

១. ការដេញថ្លៃឡូត៍ដោយមិនបានធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹង ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤ ឬដេញថ្លៃខុសពីសេចក្តី បញ្ជាក់ក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹង។

២. មានភស្តុតាងថាអ្នកដែលដេញថ្លៃបាននោះបានឃុបឃិតជាមួយអ្នកផ្សេងទៀត ឬមានកលល្បិចធ្វើ អោយការដេញថ្លៃនោះមានថ្លៃថោក ចាប់ពីពេលដេញថ្លៃរហូតដល់មុនពេលចេញសេចក្តីសំរេចរបស់ ក្រសួងកសិកម្ម។

៣. អ្នកដែលដេញថ្លៃបាននោះមិនបានបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរអោយបានគ្រប់ចំនួនក្រោយពេលដេញថ្លៃ ១៥ ថ្ងៃ។

៤. អ្នកដេញថ្លៃបានរួចហើយបានបោះបង់ឱ្យនេសាទចោល នៅមុនពេលបញ្ចប់រដូវនេសាទទី២ ។
ក្នុងករណីខាងលើនេះត្រូវរៀបចំដេញថ្លៃឱ្យនេសាទសារជាថ្មី ក្រោយពីបានធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹងចំនួន ១៥ ថ្ងៃ ។
អ្នកចង់ដេញថ្លៃត្រូវដាក់សំណុំលិខិតសុំចូលដេញថ្លៃយ៉ាងយឺតបំផុត២ថ្ងៃមុនពេលដេញថ្លៃ ។

មាត្រា១២: ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានរឹបអូសតាមផ្លូវច្បាប់ ក្នុងករណីដែលជនណាដេញថ្លៃបាន
ហើយមិនព្រមចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុដេញថ្លៃ និងលើសៀវភៅបន្ទុក ឬមិនបានបង់ប្រាក់ធានា
ស្ថាពរអោយបានគ្រប់ចំនួនក្នុងរយៈពេល ១៥ថ្ងៃក្រោយពេលដេញថ្លៃបាន ។

ប្រាក់ធានាស្ថាពរក៏ត្រូវបានរឹបអូសតាមផ្លូវច្បាប់ដែរ ក្នុងករណីដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី ៤នៃមាត្រា ១១
ខាងលើ ឬមិនគោរពតាមកិច្ចសន្យា ។

មាត្រា១៣: ជនដែលដេញថ្លៃឱ្យនេសាទបានជាបណ្តោះអាសន្នរួចហើយ មិនអនុញ្ញាតអោយចូលដេញ
ថ្លៃឱ្យនេសាទផ្សេងទៀតទេ ។

ចំពោះជនដែលមិនទាន់ដេញថ្លៃបាន អាចអនុញ្ញាតអោយចូលដេញថ្លៃឱ្យនេសាទផ្សេងទៀតបានក្នុងករណីដែល
ជននោះបានបង់ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នខ្ពស់ជាងឬស្មើប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នចំនួន១/៣នៃថ្លៃឈ្នួល
ឱ្យនេសាទដែលដាក់អោយដេញថ្លៃ ។

ការអនុញ្ញាតខាងលើនេះអនុវត្តចំពោះតែជនណា ដែលបានបង់ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្ននៅខេត្តក្រុង
ដែលមានឱ្យនេសាទដែលត្រូវដេញថ្លៃប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា១៤: ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នរបស់ជនដែលដេញថ្លៃពុំបាន ត្រូវប្រគល់ជូនវិញជាបន្ទាន់នៅ
ពេលជននោះបានបង្ហាញបង្កាន់ដៃនៃប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្ន និងលិខិតបញ្ជាក់ពីគណៈកម្មការដេញថ្លៃ
ឱ្យនេសាទថាជននោះពិតជាដេញថ្លៃពុំបានមែន ។

មាត្រា១៥: នៅពេលដេញថ្លៃបើមានឱ្យនេសាទដែលគ្មានជនណាហ៊ានអោយថ្លៃតាមឈ្នួលដែលបានកំណត់
ដាក់អោយដេញ គណៈកម្មការដេញថ្លៃត្រូវកំណត់ថ្លៃឈ្នួលដាក់អោយដេញសារជាថ្មី ដោយបន្ថោកជាង
មុននិងកំណត់ពេលវេលាដែលត្រូវដេញថ្លៃសារជាថ្មី ដែលនឹងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរយៈពេលយ៉ាងឆាប់បំផុត ត្រឹម
១៥ថ្ងៃក្រោយពេលដេញថ្លៃនោះ ដោយត្រូវប្រកាសជូនដំណឹងក្នុងពេលនោះភ្លាមហើយមិនបាច់
បិទផ្សាយជូនដំណឹងដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ទេ ។

បើការដេញថ្លៃលើកក្រោយនេះ នៅតែគ្មានជនណាហ៊ានអោយថ្លៃតាមថ្លៃឈ្នួលដែលបានកំណត់ដាក់
អោយដេញទៀតនោះ ប្រធាននាយកដ្ឋានជលផលអាចធ្វើកិច្ចសន្យាជួលឡូត៍នេសាទជូនអ្នកនេសាទតាម
ថ្លៃព្រមព្រៀង ក្រោយពីមានការយល់ព្រមពីក្រសួងកសិកម្មដោយមិនបាច់ធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹងដូចមាន
ចែងក្នុងមាត្រា ៤និងមិនបាច់អនុវត្តការដេញថ្លៃដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ឡើយ ។

មាត្រា ១៦: អង្គភាពនេសាទរដ្ឋដែលត្រូវបានក្រសួងកសិកម្មសំរេចប្រគល់ឡូត៍នេសាទអោយធ្វើអាជីវ-
កម្ម និងសិក្សាស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស វិទ្យាសាស្ត្រខាងជលផលនោះ ត្រូវបង់ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទជូនរដ្ឋ
តាមការកំណត់របស់ក្រសួងកសិកម្ម និងក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ១៧: អ្នកដែលដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទបានហើយ ក្រោយពីមានសេចក្តីសំរេចរបស់ក្រសួងកសិកម្ម
អាចយកផ្នែកមួយចំនួននៃឡូត៍ដែលមានទិន្នផលសរុបមិនលើសពី ៥០% នៃទិន្នផលឡូត៍ទាំងមូលដែល
ជននោះមិនអាចមានលទ្ធភាពធ្វើអាជីវកម្ម ទៅជួលអោយអ្នកដទៃទៀតបានតាមថ្លៃព្រមព្រៀងដោយ
ធ្វើកិច្ចសន្យា ។

ការជួលខាងលើនេះមិនអនុញ្ញាតអោយធ្វើការដេញថ្លៃបានឡើយទោះបីជាដេញថ្លៃតាមវិធីណាក៏ដោយ ។
អ្នកជួលបន្តអាចធ្វើអាជីវកម្មនេសាទបានលុះត្រាតែកិច្ចសន្យាខាងលើនេះ ត្រូវបានចុះទិដ្ឋាការពីការិយា-
ល័យជលផលខេត្ត ក្រុង និងស្ថាប័នដ្ឋានជលផល ។

ក្នុងករណីដូចខាងលើនេះ ជនដែលដេញថ្លៃបាននៅតែទទួលខុសត្រូវលើកិច្ចសន្យាដដែល ។

មាត្រា ១៨: អង្គភាពនេសាទរដ្ឋ ឬជនដែលបានទទួលសិទ្ធិធ្វើអាជីវកម្មក្នុងឡូត៍នេសាទដោយមានលិខិត
អនុញ្ញាតរួចហើយនោះ មានសិទ្ធិឃាត់ជាបណ្តោះអាសន្ននូវវត្ថុតាង និងជនល្មើសដែលចូលលួចធ្វើអាជីវ-
កម្មនេសាទ ឬលួចកាប់ព្រៃលិចទឹកនៅក្នុងនាទីឡូត៍នេសាទដែលអង្គភាព ឬជននោះកាន់កាប់ ។

បន្ទាប់មកត្រូវបញ្ជូនជនល្មើស និងវត្ថុតាងជាបន្ទាន់ទៅកម្មាភិបាល ឬគ្រួសារជលផលដែលមានសមត្ថកិច្ច
នៅជិតនោះដើម្បីចុះពិនិត្យ និងធ្វើកំណត់ហេតុ ។

វត្ថុតាងដែលជាផលនេសាទ ត្រូវប្រគល់ជូនអង្គភាពនេសាទរដ្ឋ ឬជនដែលមានសិទ្ធិកាន់កាប់ឡូត៍នេសាទ
នោះវិញ ។

ករណីដូចខាងលើនេះមិនអនុញ្ញាតអោយអនុវត្តចំពោះការធ្វើនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារនៅក្នុងរយៈពេល
បិទនេសាទលើឡូត៍នេសាទនោះទេ ។

មាត្រា ១៩: ក្នុងករណីឡូត៍នេសាទជាឡូត៍ដោយចាប់កូនត្រីប្រា ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម:

១. ការដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទមួយលើកៗ ត្រូវបានកំណត់សំរាប់អោយធ្វើអាជីវកម្មនេសាទក្នុងរយៈពេល
តែមួយរដូវនេសាទទេ ។
 ២. ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹងថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទ ដែលបានកំណត់ដាក់អោយ
ដេញថ្លៃ ។
 ៣. ប្រាក់ធានាស្ថាពរត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹងថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទដែលដេញបាន ។
- ក្រៅពីលក្ខខណ្ឌទាំង៣ចំណុចខាងលើនេះត្រូវអនុវត្តតាមបទបញ្ជាទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យ
នេះដូចឡូត៍នេសាទផ្សេងៗទៀតដែរ ។

មាត្រា ២០: ការធ្វើអាជីវកម្មនេសាទសិប្បកម្មនៅទឹកសាប អាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែមានលិខិត
អនុញ្ញាត ។

លិខិតអនុញ្ញាតខាងលើនេះអាចចេញអោយបាន ក្រោយពីបានពិនិត្យ និងសំរេចលើពាក្យសុំធ្វើអាជីវកម្ម
នេសាទដែលបញ្ជាក់ពីប្រភេទ និងទំហំឧបករណ៍សំភារៈនេសាទព្រមទាំងទីកន្លែង និងពេលវេលាដែលធ្វើ
នេសាទនៅការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងដែលមានដែននេសាទដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវសំណុំលិខិតដូច
ខាងក្រោម:

១. បង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលដែលនេសាទដែលត្រូវការពារ សំរាប់ធ្វើអាជីវកម្មក្នុងមួយរដូវនេសាទ ។
 ២. កិច្ចសន្យាគោរពអោយបានត្រឹមត្រូវតាមបទបញ្ជាដែលមានចែងក្នុងក្រឹត្យ ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រង
វិស័យជលផល និងក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតអោយធ្វើអាជីវកម្មនេសាទ ។
- ក្នុងករណីចាំបាច់នាយកដ្ឋាន ឬការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងអាចអោយធ្វើកិច្ចសន្យាផ្សេងៗបន្ថែម ទៀត ។

មាត្រា ២១: ក្រៅពីការធ្វើនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារ ការធ្វើអាជីវកម្មនេសាទសមុទ្រទាំងអស់អាច
ប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែមានលិខិតអនុញ្ញាត ។

លិខិតអនុញ្ញាតខាងលើនេះអាចចេញអោយបាន ក្រោយពីបានពិនិត្យ និងសំរេចលើពាក្យសុំធ្វើអាជីវកម្ម នេសាទសមុទ្រដែលបញ្ជាក់ពីប្រភេទ និងទំហំឧបករណ៍ សំភារៈនេសាទព្រមទាំងទីកន្លែង និងពេលវេលា ដែលធ្វើនេសាទនៅការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងដែលមានដែននេសាទ ឬនាយកដ្ឋានជលផលដោយ ភ្ជាប់មកជាមួយនូវសំណុំលិខិតដូចខាងក្រោម៖

១. បង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទសមុទ្រ សំរាប់ធ្វើអាជីវកម្មនេសាទក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ ។
 ២. លិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ ទូក ឬកាណូត ។
 ៣. កិច្ចសន្យាគោរពអោយបានត្រឹមត្រូវតាមបទបញ្ជាដែលមានចែងក្នុងក្រឹត្យ ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រង វិស័យជលផល និងក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតអោយធ្វើអាជីវកម្មនេសាទ ។
- ក្នុងករណីចាំបាច់ នាយកដ្ឋាន ឬការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងអាចអោយធ្វើកិច្ចសន្យាផ្សេងៗបន្ថែម ទៀត ។

មាត្រា ២២៖ ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទដែលត្រូវការពារនៅទឹកសាប និងដែននេសាទសមុទ្រត្រូវបានគិត បញ្ចូលទាំងពន្ធអាជីវកម្មតែម្តងដោយយកតាមតារាងកំណត់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទ ដែលត្រូវការពារនៅ ទឹកសាប និងតារាងកំណត់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទសមុទ្រ ដូចមានឯកសារឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់ជាមួយ ។

ការយកថ្លៃឈ្នួលត្រូវគិតចេញជាថ្លៃសរុបនៃផលនេសាទដែលបានកំណត់ក្នុងតារាងនេះ ដោយផ្អែកលើ ថ្លៃផលនេសាទដែលរដ្ឋបានកំណត់ ។

ចំពោះជនបរទេសដែលបានការយល់ព្រមពីក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី អោយធ្វើអាជីវកម្មនេសាទការយកថ្លៃ ឈ្នួលដែននេសាទសមុទ្រ ត្រូវបានកំណត់តាមការព្រមព្រៀងក្នុងកិច្ចសន្យាដោយឡែករវាងនាយកដ្ឋាន ជលផល និងភាគីបរទេស ។

មាត្រា ២៣៖ ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទគ្រប់ប្រភេទត្រូវបានបែងចែកដូចខាងក្រោម៖

១. សំរាប់ពន្ធអាជីវកម្មដែលត្រូវបង់ជូនសាខា ឬការិយាល័យពន្ធខេត្ត ក្រុងចំនួន ៥% ។
២. សំរាប់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទដែលត្រូវបង់ជូននាយកដ្ឋាន ឬការិយាល័យជលផលខេត្តក្រុងចំនួន៩៥% ។

មាត្រា ២៤៖ ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ ចំណុច ២ ត្រូវបានធ្វើការបែងចែក ដូចខាងក្រោម៖

១. សំរាប់ចំណូលថវិកាខេត្ត ក្រុងចំនួន ៤០% ក្នុងនេះត្រូវបែងចែកជូនការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុង សំរាប់កិច្ចថែរក្សាការពារ និងរៀបចំដែននេសាទចំនួន ៥% ។

២. ចំណូលថវិកាមជ្ឈិម ៦០% ក្នុងនោះក្រសួងផែនការ និងក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវត្រាងទុកចំនួន ១០% ជូននាយកដ្ឋានជលផលសំរាប់កិច្ចថែរក្សាការពារ និងរៀបចំដែននេសាទ ។

ចំពោះចំណូល ៦០% ខាងលើនេះត្រូវបង់ចូលគណនីរបស់នាយកដ្ឋានជលផល ហើយនាយកដ្ឋានជលផល ត្រូវបង់ចូលថវិកាមជ្ឈិមជាបន្តាន់ ។

មាត្រា ២៥: ប្រាក់ពិន័យនិងប្រាក់លក់វត្ថុតាងត្រូវបានបែងចែកដូចខាងក្រោម:

១. បង់ចូលថវិកាខេត្ត ៤០%

២. បង់ចូលថវិកាមជ្ឈិម ៦០%

ចំពោះចំណូល ៦០% ខាងលើនេះត្រូវបង់ចូលគណនីរបស់នាយកដ្ឋានជលផល ហើយនាយកដ្ឋានជលផល ត្រូវបង់ចូលថវិកាមជ្ឈិមជាបន្តាន់ ។

មាត្រា ២៦: ជនទាំងឡាយណាដែលមានស្នាដៃក្នុងការបង្ក្រាបបទល្មើសជលផល ត្រូវបានសរសើរជូន រង្វាន់ ។

ក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវកំណត់ថវិការដ្ឋ ដើម្បីជូនរង្វាន់ចំពោះអ្នកមានស្នាដៃ និងអ្នកផ្តល់ព័ត៌មានចំនួន ១០% នៃប្រាក់ដែលបានពីបទល្មើស ។

មាត្រា ២៧: បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ២៨: ខុទ្ទកាល័យក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្មក្រសួងពាក់ព័ន្ធនឹងគណៈកម្មាធិការប្រជាជន ខេត្ត ក្រុងត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ។

មាត្រា ២៩: អនុក្រឹត្យនេះមានអានុភាពគតិយុត្តចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសផ្សាយជាសាធារណៈ ។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៨៩

ជ. ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី

អនុប្រធាន

ហត្ថលេខា និង ត្រា

ជា សុទ្ធ

ឯកសារឧបសម្ព័ន្ធលេខ ១ ភ្ជាប់ជា
មួយអនុក្រឹត្យ ស្តីពីការជួលដីន
នេសាទទឹកសាប និងសមុទ្រ
អោយធ្វើអាជីវកម្ម

**តារាងស្តីពីការកំណត់ថ្លៃ
ឈ្នួលដីនេសាទទឹក
សាបដែលត្រូវការការ**

ឯកតាគិត: គ/ក្រ

ល.រ	ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ សិប្បកម្ម	ឯកតា	ចំនួន	បរិមាណត្រីលេខ ១ ស្រស់ ដែលត្រូវបានកំណត់យកភាគរយ	
				តំបន់មេគង្គនិងបាសាក់	តំបន់បឹងទន្លេសាប និង ដងទន្លេសាប
១	- នាមប្រើទូក ១ ម៉ាត់តូចជាង ១០ម	វង់	១	៩០	១១១
២	- ម៉ាញ៉ូ ម៉ាត់តូចជាង ២៥ម	វង់	១	២២៥	១៥០
៣	- ឆែវ៉ា	វង់	១	១៣៥	១៥០
៤	- មង "អូសដៃ"	ម៉ែត្រ	១	១,១០	១,១០
៥	- មង "មងក្រឡាតូចជាង ៤,៥ ស.ម"	ម៉ែត្រ	១	០,២៥	០,៣០
៦	- មង "ក្រឡាពី ៤,៥សម ឡើងទៅ"	ម៉ែត្រ	១	០,៣៥	០,៤៥
៧	- ជន	វង់	១	១១,១០	១៦,៦៥
៨	- ឈ្នក "ជ្រុងនីមួយៗ"	ម៉ែត្រក្រឡា	១	១,៦៥	៤,៤៥

	លើសពី ២ម				
៩	- សំណាញ់បណ្តោយ លើសពី ៥ម	វង់	១	២២	៣៣,៣៥
១០	- អូន ឬ មង ប៉ុ	ម៉ែត្រ	១	២,២៥	៣,៣៥
១១	- អូនប្រយុង ឬ ស្រុង	ម៉ែត្រ	១	២,៨០	៥,៥៥
១២	- ផ្ទះ "មាត់លើសពី២ ម"	វង់	១	៥,៥០	១១,១០
១៣	- លប ទ្រូ សែយីន "កំពស់លើសពី០,៨ ម និង បន្ទាត់ផ្ចិតលើសពី ០,៣ម	គ្រឿង	១	៤,៥០	៦,៦៥
១៤	- លប ទ្រូ សែយីន "រួម ផ្សំព្រល"	ម៉ែត្រ	១	១,១០	១,៦៥
១៥	- លប ណ ឬ វាវ - "បណ្តោយតិចជាង- ៥០០ម	ម៉ែត្រ	១		១,៦៥
១៦	- ឡើ	គ្រឿង	១	០,៩០	០,៩០
១៧	- ប៉ោង	គ្រឿង	១	៣,៣០	៣,៣០
១៨	- តុម	គ្រឿង	១	១,១០	១,១០
១៩	- ឈ្នាងត្រាំ	គ្រឿង	១	៣,៣០	៣,៣០
២០	- ឈ្នាងកង	គ្រឿង	១	៥,៥០	៥,៥៥
២១	- ប្រម	វង់	១	២,២០	២,២០
២២	- អញ្ចង "បណ្តោយ- លើសពី ៣ ម"	វង់	១	៥,៥៥	៥,៥៥
២៣	- សន្ទូចបង្កើតធំ	ផ្ទៃ	១	០,២០	០,៤៥
២៤	- សន្ទូចរង	គ្រឿង	១	០,១០	០,៣០

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី០៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៨៩

ជ.រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកខុទ្ទកាល័យក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី

អនុរដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា និង ត្រា

ប៊ុន អ៊ុយ

ស្តីពីការជួលដែននេសាទទឹកសាប និងសមុទ្រអោយធ្វើអាជីវកម្ម ដែននេសាទសមុទ្រ

୧୩୧୩